

SRPEN 2018

OPUSCULUM

ČASOPIS ČESKÉ DOMINIKÁNSKÉ RODINY

Obsah

Metoděj Němec OP: Úvodní slovo – Pitný režim | 2

Olomoucký konvent má nového převora | 3

Zpráva o stavu klerikátu | 3

Mnišky OP: Žehnání staveniště | 4

Dopis provinčního moderátora laiků

Prosba ohledně Světového kongresu laických dominikánských sdružení | 5

Ze života místních laických sdružení | 6

Zdislavské léto | 11

Ocenění České biskupské konference | 12

Beatifikační proces Alda Mora byl svěřen dominikánům | 12

Pavla Edita Holíková: Terciářem na dálku | 14

Élie Pascal Épinoux OP: Portrét svatého Dominika | 17

Z nabídky nakladatelství Krystal OP | 18

Příloha: Čtyřletí obnovy dominikánské laické formace
září a říjen 2018 | I–IV

Pitný režim

Nenechme vysychat pramen živé vody, Ducha svatého, který nám byl vlit při zrození z vody a Ducha, který chce tryskat do skutků Božích dětí a uvádět nás do života věčného.

Kdo by v dnešní době neslyšel o důležitosti dodržování pitného režimu. Zejména v létě si uvědomujeme, jak cenná a životodárná je pro nás voda.

Pán Ježíš to ví. Dokonce to sám zažil, třeba tenkrát, když se v poledním žáru zastavil u Jákovovy studny a poprosil Samaritánku, aby mu dala napít. Téma tělesného nápoje se mu ovšem stává příležitostí odkázat k hlubším skutečnostem, k vodě živé, nápoji duchovnímu: „Každý, kdo se napije této vody, bude zase žíznit. Kdo se však napije vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky, ale voda, kterou mu dám já, stane se v něm pramenem vody tryskající do života věčného“ (Jan 4, 13).

Svatý Tomáš Akvinský se zamýšlí nad rozdílem mezi nápojem tělesným a duchovním. Požijeme-li ten tělesný, hmotné dobro, máme opět žízeň. Nabízel se jako cenný, ale ukázal se jako neschopný uspokojení našich nejhlubších tužeb. Dostavuje se tedy nová žízeň, po jiném časném dobru. Jinak je tomu s duchovním nápojem, s duchovním dobrem. Dokud ho nezakusíme, přílišné tužby nevbuzuje. Když ho ale požijeme, ukazuje se jeho pravá hodnota a lahodnost, jakož i to, že odpovídá našim ryším tužbám. Požití tedy neotvírá žízeň po něčem jiném. Trvá-li zatím žízeň, pak jen proto, že tento nápoj ještě nepožíváme dokonale. Zde na zemi ho můžeme mít ve stále větší míře. Ale tryská do věčnosti, kde budou v plnosti platit Kristova slova: „Kdo se však napije vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky.“

Dodržujme tedy v létě pitný režim – i ten duchovní. Tak nenecháme vysychat tento pramen živé vody, Ducha svatého, který nám byl vlit při zrození z vody a Ducha, který chce tryskat do skutků Božích dětí a uvádět je tak do života věčného.

fr. Metoděj OP

Olomoucký konvent má nového převora

Poté, co v průběhu června rezignoval na svůj úřad ze zdravotních důvodů dosavadní převor olomouckého kláštera fr. Jindřich Poláček OP, proběhla ve čtvrtek 21. června 2018 volba nového převora. Zvolen byl fr. Antonín Krasucki OP. Otec Antonín přijal volbu i s ní spojenou službu v pátek 23. června. Děkujeme fr. Jindřichovi za jeho obětavou službu a fr. Antonínovi vyprošujeme Boží pomoc a požehnání.

fr. Gabriel OP

Zpráva o stavu klerikátu

Dvoučlenný česko-slovenský klerikát (fr. Pavel Veselský z české provincie a fr. Joachim Harazin ze slovenské provincie) změnil v únoru svého magistra. Nástupcem fr. Lukáš Fošuma, který byl na provinční kapitule zvolen provinciálem ČDP, byl jmenován fr. Gabriel Malich.

V letním semestru bratři klerici pokračovali ve svých studiích na CMTF (fr. Václav 1. ročník, fr. Joachim 2. ročník), nadále prohlubovali své schopnosti ve francouzském jazyce a podíleli se na apoštolátu komunity (příprava na svátosti, práce s mládeží). Magistr fr. Gabriel se zúčastnil v druhé polovině dubna 14ti denního formačního setkání formou poutě po svatých místech dominikánského řádu.

Na konci června, po splnění povinností na CMTF, se celý klerikát zúčastnil konventního výletu do Berlína. Poté absolvoval duchovní cvičení v klášteře bratří v Jablonném v Podještědí.

Na některých částech života klerikátu se v uplynulém školním roce 2017/2018 podílel také benediktinský klerik fr. Otmar Sittek OSB, který studoval na CMTF a pobýval během zimního i letního semestru od pondělí do pátku v olomouckém klášteře.

fr. Gabriel OP (převzato z Acta curiae provinciae Bohemiae 1/2018)

Žehnání staveniště

V neděli 22. dubna 2018 se konala v klášterním kostele Nanebevzetí Panny Marie v Uherském Brodě mše svatá s žehnáním rekonstrukce budovy kláštera. Hlavním celebrantem byl otec provinciál Lukáš Fošum, spolu s ním koncelebrovali otcové dominikáni Damián Němec, Jan Rajlich a místní pan kaplan Jindřich Peřina.

V homilii se otec Lukáš podělil se svou reflexí na několik aspektů mnišského kontemplativního života. Mše svaté se účastnili pracovníci stavební firmy Navláčil ze Zlína, která následující den zahájila v objektu kláštera stavební práce, jež budou, jak doufáme, dovedeny do zdárného konce. Vše provázíme modlitbou.

převzato z mnisky.op.cz

Dopis provinčního moderátora laiků

Prosba ohledně Světového kongresu laických dominikánských sdružení

Milé sestry a bratři, ještě jednou Vám děkuji za to, v jak velkém množství jste přijeli na naše formační setkání do Poličan. Kromě jiného jsme z rozhovorů s otcem Ruiem pochopili, jak důležité je celosvětové setkání dominikánských laiků.

Jen toto celosvětové shromáždění má totiž oporu ve stanovách a může skutečně určovat směr vývoje dominikánského laikátu. Jiná, např. evropská shromáždění mají jen poradní a konzultační charakter.

Pokud se celosvětové setkání odehrává na jiném kontinentě, jako tomu bylo u posledního setkání v Buenos Aires v roce 2007, je pro nás zcela nedosažitelné. Letos se koná 4.–11. října ve Fatimě, což je vlastně „za rohem“. Proto se rada provinčního moderátora rozhodla vyslat na toto setkání dva naše zástupce. Jejich účast je velmi důležitá. Podle slov otce Ruie se má jednat třeba i o úpravě stanov, a bude tedy důležité, aby naši zástupci využili svůj volební hlas – a každá provincie má dva hlasy.

Přestože je Fatima oproti jiným lokalitám blízko, bude stát účast našich zástupců cca 36.000 Kč. Proto se na Vás obracím s prosbou o příspěvek na tento účel. Hodí se jakákoli částka. Zasílejte ji, prosím, na účet LSsD pod variabilním symbolem 1018.

Pevně věřím, že podpoříte naši účast na tomto důležitém fóru. Věřím, že zvláštní historická zkušenost našich členů může být přínosem pro toto setkání.

Váš František
provinční moderátor

Ze života místních laických sdružení

MS Brno

Po delší přestávce se opět ozýváme z místního sdružení sv. Tomáše Akvinského v Brně. Pravidelná měsíční setkání se konají v kapli Panny Marie Bolestné v chrámu sv. Michala každý třetí čtvrtek v měsíci. Otevřené společenství modlitby svatého růžence a četby rozjímavých textů se schází každé úterý odpoledne v domě sestry Veroniky. Společenství svaté Zdislavy se od září 2017 schází v bytě sestry Kateřiny každé čtvrté pondělí odpoledne k modlitbě, četbě Písma svatého, růženci, případně zpěvu písní z kancionálu.

V čase adventním, o Vánocích, v závěru období postu a o Velikonocích, v době Noci kostelů připravuje sestra Veronika již léta s pílí sobě vlastní výstavy mající společného jmenovatele: „Setkání mezi uměním na téma...“. Má úspěch, návštěvnost je víc než hojná a často bývá příležitost k případné evangelizaci.

Na prosincovém měsíčním setkání byl podán návrh, aby se na základě výzvy Svatého otce Františka začaly slavit u sv. Michala pobožnosti prvních sobot. Návrh byl přijat a sestra Anna Dominika slíbila zajistit vše potřebné. První lednová sobota 2018 připadla na slavnost Zjevení Páně. Mši svatou celebrou otec biskup Pavel Konzbul.

Foto: <https://www.farnostorechov.cz>

V sobotu 5. května se již podeváté konala naše společná pouť ke svatému Peregrinovi do Ořechova u Brna. Program obvyklý: 11 hod. modlitba svatého růžence, 11.30 mše svatá, po ní pobožnost ke svatému Peregrinovi u obrazu v kostele zasvěceném Všem svatým. Po obědě dle možností odchod nebo odjezd ke kapliče zasvěcené svatému Peregrinovi v blízkém lese.

Svatý Peregrin (1265–1362) pocházel ze šlechtické rodiny Laziosi v italském městě Forlì. Jeho ohnivý jižní temperament se projevil při občanských nepokojích a vzpouře města proti papeži a proti zeměpánům. Peregrin napadl mírového vyjednavče Filipa Benitia z řádu servitů. Svým odpuštěním a laskavým přístupem Filip Peregrina přivedl na cestu obrácení. Vstoupil do řádu servitů v Sieně, dal se na cestu pokání a po návratu do Forlì se pokoušel dobrým příkladem odčinit všechno špatné, co provedl v době svého mládí. Po letech se u něj objevily bolesti nohou a rakovina. Nenařikal si, ale došlo to tak daleko, že mu měla být amputována noha. Noc před operací se Peregrin vroucně modlil před obrazem ukřížovaného Pána a Bolestné Panny Marie. Usnul a zdálo se mu, že Ježíš se sklonil, dotknul se jeho nemocné nohy a uzdravil ho. Po probuzení s radostí zjistil, že jeho sen se stal skutečností. Lékař, který mu ráno přišel amputovat nohu, mohl jenom potvrdit, že se stal zázrak.

Svatý Peregrin nám může být příkladem v prosbách za uzdravení a v modlitbách za trpělivost a sílu pro snášení bolesti; příkladem obrácení a vnitřní proměny; příkladem upřímné modlitby a důvěry v Pána Ježíše a Pannu Marii.

Každý sám se zastavil u kapličky ke krátké modlitbě a pak jsme společně zpívali loretánské litanie a mariánské písně. Bratr Miroslav Gabriel Částek nás obohatil svými vzpomínkami na květnové padesáté výročí působení v Divadle jednoho herce. Od roku 1989, kdy jsme získali opět svobodu, je věnuje, dle vlastních slov, evangelizaci.

Vzpomínka na jáhna Karla Metoděje Pavlíka

Dne 3. května jsme se rozloučili a poděkovali za život našeho bratra jáhna Karla Metoděje Pavlíka, který zemřel 27. 4. 2018 ve věku 90 let.

Pohřeb byl z chrámu Nejsvětější Trojice v Brně – Králově Poli, kam patřil podle farnosti. Bratr Metoděj byl náš terciář spolu s manželkou Marií Ludmilou a jedním z prvních trvalých jáhnů naší diecéze vysvěcených v 90. letech. Pokud mu zdraví dovoľovalo, působil v kostele sv. Michala.

Mládí prožil v Olomouci, kde vystudoval gymnázium, seznámil se s dominikánským řádem a s cyrilometodějským dědictvím. Po maturitě pokračoval ve studiu na VUT v Brně. Zde také zůstal, založil rodinu a pracoval jako inženýr, po obhájení titulu kandidáta věd jako vědecký pracovník. Jakmile byla obnovena činnost CM teologické fakulty v Olomouci, byl mezi prvními přihlášenými studenty. Po vysvěcení na jáhna působil jako vězeňský kaplan ve věznicí v Kuřimi s velmi dobrými výsledky. Teprve závažné zdravotní problémy mu znemožnily vycházet mimo domov. Když jeho obětavá man-

želka v roce 2017 zemřela, ujaly se úplné péče o něj jeho dvě dcery, oba zeťové, čtyři vnuci a vnučky a dožil se narození čtyř pravnoučat. Pohřbu se zúčastnila také jeho staříčká sestra s rodinou. Na úmrtním oznámení jsme četli: „Otče, do Tvých rukou odevzdávám svého ducha...“

Bratr Metoděj po léta usiloval, aby ve městě Brně stálo sousoší svatých věrozvěstů Cyrila a Metoděje. Když Svatý otec Benedikt XVI. navštívil v září 2009 naši vlast, sloužil v Brně nedělní mši svatou a po jejím skončení požehnal základní kameny pro církevní stavby a věci, které si přinesli účastníci z domova nebo si je zakoupili. Tehdy se mezi základními kameny nacházel i kámen na sokl pod sousoší svatých Cyrila a Metoděje, který zakoupil bratr Metoděj a položil mezi ostatní. A tak díky bratru Karlu Metoději Pavlíkovi máme v Brně na Petrově sousoší svatých apoštolů Slovanů. Ať milosrdný Bůh brzy uvede našeho bratra Karla Metoděje do své slávy!

Stanislava Kateřina Bartoňová

MS Olomouc

Foto: <http://www.ado.cz>

Pro naše setkání v sobotu 9. června jsme naplánovali pouť na méně známé mariánské poutní místo v obci Cholína. Je to obec s 670 obyvateli nacházející se asi 20 km severozápadně od Olomouce. Ve vedlejších Odrlicích bydlí a aktivně působí náš bratr Josef Ludvík, zejména jako varhaník. Ten také organizoval program naší návštěvy.

Sjeli jsme se ke kostelu v 9 hod. ráno. Nejprve jsme se pomodlili radosný růženec. Mši svatou sloužil náš řádový asistent otec Savio Řičica, s ním koncebroval farář p. Mališka, který sídlí v Senici na Hané. Po mši nám jedna z místních farnic podala podrobný výklad o historii kostela, jeho architektuře a výzdobě.

První písemná zmínka o Cholině je z roku 1141. Od roku 1326 měli patronát nad farností premonstráti z Klášterního Hradiska u Olomouce, a to až do roku 1784, kdy jejich klášter zrušil císař Josef II. Místní kostel byl původně gotický, zasvěcený svaté Anně. V roce 1605 byl renesančně přesta-

věn, ale už v roce 1643 jej zpus-tošila švédská vojska. Poté byl jen skromně opraven v roce 1661. Ve 2. polovině 19. století byl přestavěn do dnešní novogotické podoby a roku 1867 znova vysvěcen. Socha Panny Marie s Ježíškem sem byla přenesena v roce 1700, v roce 1995 odcizena; po 10 letech se podařilo sochu, jejíž vzhled byl mezitím nenapravitelně poz-měněn, vypátrat v Rakousku a vrátit zpět. Záznamy o pou-tích do Choliny jsou od roku 1637, největšího rozkvětu do-sáhly v 18. století a jejich kon-tinuita nebyla porušena.

Po výkladu a po prohlídce kostela jsme byli pozváni na faru.

Barokní farní budova vedle kostela pochází z roku 1732. Na první pohled zaujme barokní ohradní kamenná zeď nahoře zvlněná. Na faře se dochoval sál s původní barokní výzdobou a výmalbou a s kachlovými kamny. O farní budovu se stará skupina nadšených místních farníků, kteří ji udržují, ale také využívají pro farní akce a pro dětské letní tábory pod názvem Ry-tířský tábor. V rámci Noci kostelů připravili na faře krásnou výstavu ornátů, pluviálů, historických misálů a bohoslužebných knih.

Měli jsme možnost si prohlédnout jak výstavu k Noci kostelů, tak farní sál a vše bylo dovršeno ve farní kuchyni u kávy, zákusků a moučnicků. Po pohostění nás sestra představená vyzvala k další cestě na naši pouti.

Asi 2 km od kostela se nachází místo zvané Svatá voda. Pramen vody s kapličkou, která podle pověstí uzdravovala, býval cílem poutníků od roku 1693. Po jedné velké vodě se sesunul svah a pramen se ztratil. Nynější Svatá voda je datována rokem 1838; v té době se tam konala procesí. Studánka v lese u potoka je obezděna kamennou mohylou, z níž vytéká voda; poblíž jsou svaté obrázky a klekátka. Místo bylo upraveno a obnoveno v roce 2016. Zde jsme se posadili, pojedli jsme a pomodlili se desátek růžence za naše společenství. Pak jsme se vrátili ke kostelu, rozloučili se a rozjeli auty opět domů.

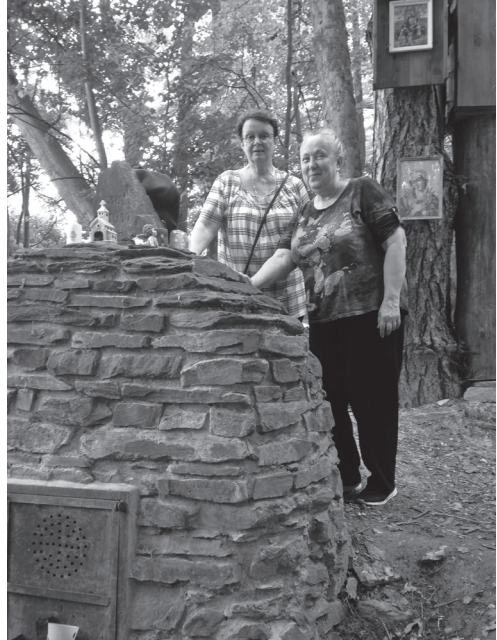

Foto: MS Olomouc

Všem se nám tato pouť po všech stránkách vydařená velmi líbila: krásný horký den, občerstvení pro tělo i duši, návštěva krásných míst, setkání s místními lidmi, kteří se starají o kostel a faru a snaží se o udržení místních tradic a památek.

Jiří Reginald Machačků

MS sv. Vojtěcha Ústí nad Labem

Ve středu 27. června 2018 jsme se sešli v usnášení schopném počtu a zvolili si (staro)novou představenou Jarmilu Markétu Kunertovou a Ditu Zdislavu Královou za novicmistrovou. Zároveň jsme odhlasovali vstup Davida Krále do noviciátu. Teď už jen, aby se nám zadařilo po letech získat právoplatně jmenovaného asistenta sdružení, který by našel zalíbení jak v našem sdružení, tak i Kamenolomu Páně, jak náš „region razovity“ pojmenoval kardiál Trochta.

Převelice do něj zveme všechny misionáře a misionářky a všechny, kteří o ústecké misie mají zájem, byť by zavítali jen na jediný den či noc – nebudete litovat (viz foto), o nás se můžete OPřít! Info ohledně ubytování atd. na dita@op.cz

Dita Zdislava Králová

Foto: Dita Zdislava Králová

Čtyřletí obnovy dominikánské laické formace

Tématem 3. roku naší obnovy je Studium. Jako základ pro naše texty jsme si vzali knihu fr. A. D. Sertillangese OP „Intelektuální život“.

1) Září 2018

Intelektuální povolání

Stanovy I, 4; II, 10a), 10f), 13; Směrnice I, 4, 15–17

Intelektuál má posvátné povolání. Je jím každý, kdo vážně usiluje o rozvoj a prohloubení svého intelektu. Toto povolání vyžaduje hloubku záberu, pravidelnost, kontinuitu a metodické úsilí, aby bylo dosaženo plnosti rozvoje, který bude odpovídat volání Ducha a prostředkům, jimiž nás ve své milosti obdařil.

Život studia je přísný a klade závažné požadavky. Atleti myslí musejí být stejně jako ti na hřišti připraveni na strádání, dlouhý výcvik a občasnou nadlidskou výdrž. Musíme se sami ze srdce dávat, má-li se pravda sama dát nám. Pravda totiž slouží jenom svým otrokům.

Kromě velkého zájmu realizovat sama sebe v plnosti má intelektuální povolání ještě jeden obecný zájem, který by se neměl přehlížet. Křesťanské lidstvo je tvořeno z různých osobností, z nichž žádná nemůže odmítnout pracovat bez ochuzení celé skupiny a bez ochuzení věčného Krista o část jeho království. Kristus vládne prostřednictvím Sebe samého v lidech. Každý jednotlivý člověk a křesťan je nesdělitelný a jedinečný; proto je nezbytnou částí rozšíření duchovního těla. Nezpronevěřte se Bohu, svým bratřím a sestřám ani sobě odmítnutím posvěceného povolání.

Toto povolání předpokládá, že přistoupíme k intelektuálnímu životu s nesobeckými motivy, bez ctižádosti a domýšlivosti, bez touhy po literární nebo filosofické slávě; že k přijetí cíle přidáme také přijetí prostředků a ochotu platit za poznání vytrvalým úsilím. Je třeba pracovat svědomitě, pečlivě a vytrvale.

Pro intelektuální práci není nezbytná genialita, průměrné schopnosti postačí, zbytek záleží na energii a jejím moudrém užití. Není pro ni nutná ani úplná svoboda; ta často představuje nástrahy, kterým se přísné povinnosti umožňují vyhnout. Kázeň některých zaměstnání je výborná škola: velké omezení vás přinutí lépe se soustředit, poznáte cenu času, který pak

lépe využijete. Pokrok je sice pomalejší, jste však schopni se dostat dále. Síla může pramenit z obtíží, planoucí srdce má velkou šanci něčeho dosáhnout.

Nejcennější věcí ze všech je vůle, hluboce kořenící vůle; vůle být někým, kdo něčeho dosáhne. Vše ostatní se vždy usadí samo.

Když sv. Tomáš Aquinský přicházel do Paříže a uviděl z dále to velké město, řekl bratru, který byl s ním: „Bratře, dal bych toto vše za komentář Zlatoústého ke sv. Matouši.“ Jestliže to někdo cítí takto, nezáleží na tom, kde je, ani jaké zdroje má; je označen pečeti, je vyvolencem Ducha; potřebuje jen vytrvat a důvěřovat životu tak, jak je pro nás řízen Bohem.

Pokud se chce člověk podílet na uchování moudrosti mezi lidmi, na shromažďování moudrosti věků, formulaci pravidel myslí pro současnost, objevování faktů a příčin, obracení lidských zraků k prvotním příčinám a jejich srdcí k nejvyšším cílům, na organizaci hlásání pravdy a dobra, pak je tento úděl vyhrazen pro něj. Stojí za malou oběť navíc: Ať si vyhradí každý den 2 hodiny času na duševní práci, žárlivě je střeží a co nejlépe je využije.

Intelektuální povolání křesťanského pracovníka nežádá izolaci. Ať je v jakémkoli postavení, i když je sám a skrytý, nesmí podlehnout lákání individualismu, který je pokřiveným obrazem křesťanské osobnosti. Samota dává život, izolace paralyzuje, sterilizuje a je nelidská.

Pracovat v lidském stylu znamená pracovat s citem pro člověka, pro jeho potřeby, pro jeho velikost. Opravdový život je život v obecnství, je to život veliké rodiny s láskou jako zákonem. Studium jako čin života musí být vedeno tímto zákonem jednoty v srdci: „Modlíme se před křížem, ale pravý kříž není izolován od země.“

Ježíš Kristus potřebuje naše myslí pro své dílo, stejně jako na zemi potřeboval svou vlastní mysl. On odešel, ale my máme nezměrnou čest v jeho díle pokračovat. Jsme jeho údy, proto máme a sdílíme Jeho ducha, proto jsme Jeho spolupracovníci. Navenek jedná skrze nás, směřem dovnitř prostřednictvím Svého Ducha, stejně jako během svého života jednal navenek Svým hlasem, vnitřně Svou milostí. Naše práce je nezbytnou částí tohoto jednání, proto pracujeme tak, jak Ježíš zamýšlel – čerpal z pramenů života Otce, aby je vyléval na svět.

Pole intelektuálního výzkumu se nemá zužovat ani omezovat jen na náboženské studium. Každá pravda je praktická a každá pravda má ochraňující sílu. S ohledem na současnou dobu musíme své úsilí vyvíjet tak, aby odpovídalo našim vrozeným schopnostem, našim milostem a darům.

Četba: Summa theol., II. II. ot. 8, ot. 9, ot. 45 (O daru rozumu, O daru vědění, O daru moudrosti) – online na www.krystal.op.cz

Světce: sv. Růžena Floresová z Limy

Literatura: P. Jiří Novotný: *Obraz katolického intelektuála*, Olomouc 1999

2) Říjen 2018

Ctnosti a charakter katolického intelektuála

Dobré vlastnosti charakteru mají závažnou roli ve všem. Intelekt je pouze nástroj, proto zacházení s ním určuje povahu jeho účinku. Přitom je zřejmé, že správně usměrňovat inteligenci vyžaduje zcela odlišné vlastnosti a kvality než inteligenci samotnou.

Těšit se z vlohy inteligence a udělat z ní izolovanou sílu je nebezpečná hra. Život je jednota, bylo by proto velmi překvapivé, kdybychom mohli naplno rozvinout jednu z jeho funkcí a zároveň zanedbat jinou. Zdrojem této jednoty života je láska, která je počátkem všeho v nás a počátečním bodem, který je společný pro poznání i praktický život.

Pravda navštěvuje ty, kdo ji milují, kdo se jí odevzdají, a tato láska nemůže být bez ctnosti. Proto navzdory možným vadám je nadaný člověk při práci již ctnostný. Pravda vyrůstá ze stejné půdy jako dobro. Sycením myslí pravdou člověk osvěcuje své svědomí, pěstování dobra ovlivňuje poznání.

Praktikováním pravdy, kterou známe, si zasluhujeme pravdu, kterou ještě neznáme. Všechny pravdy jsou spolu propojeny, a když vzdáváme hold pravdě tím, že ji žijeme v životě, dostáváme se blíže k nejvyššímu světlu a ke všemu, co z něho plyne: Když se nalodím na přítoku, dosáhnu řeky a později i moře.

Člověk nemyslí pouze inteligencí, ale celou svou bytostí. Duševní stavy proto myšlení ovlivňují. Naše studijní úsilí je závislé na naší pozornosti, koncentraci a úsudku. Vášně a neřesti oslabují pozornost, rozptylují ji, odvádějí stranou a zraňují úsudek. Poznání je ovlivněno nasměrováním našich vášní a našimi mravními návyky. Mravní ctnosti, jimiž jsou vášně ovládnuty, mají proto velkou důležitost pro nabytí poznání.

Zvláště nebezpečné nectnosti jsou lenost, smyslovost, pýcha, závist a podrážděnost.

Svatý Tomáš radí: „Udržuj čistotu svědomí, nepřestávej napodobovat chování svatých a dobrých lidí.“

Ctnost je všeobecně důležitá pro poznání, a čím více mravní poctivosti a bezúhonnosti si přinášíme ke studiu, tím je studium plodnější. Velmi důležitá je pro intelektuála snaživost, kterou sv. Tomáš Aq. umístil pod vedení ctnosti mírnosti. Ačkoli je totiž poznání vždy vítané, často se musíme v životě mírnit, tj. přizpůsobovat se okolnostem, a uvést poznávání do souladu s jinými povinnostmi, jinak může žízeň po vědění přejít v nemírnost a výstřednost. K výstřelku může dojít ve dvou krajnostech, kterými jsou nedbalost a domýšlivá zvědavost.

Studium musí nechat místo uctívání, modlitbě a přímé meditaci o Božích věcech. Samo o sobě je studium nepřímou bohoslužbou. Vyhledává a uctívá stopy Stvořitele nebo Jeho obrazy, podle toho, zda zkoumá přírodu nebo lidstvo. V pravé chvíli však musí studium uvolnit cestu přímému styku s Bohem. Pokud na to zapomeneme, nejen zanedbáváme velkou povinnost, ale Boží obraz ve stvoření vstupuje mezi nás a Boha, a Jeho stopy pak slouží jenom tomu, aby nás odvedly od toho, kterému vydávají svědectví.

Intelligence hraje plně svou roli jen tehdy, když plní náboženskou funkci, tj. když uctívá a vyznává nejvyšší pravdu v drobných a roztroušených jevech.

Složená přirozenost člověka nedovoluje oddělovat duševní funkce od tělesných. Myšlenka se v nás rodí po pochodech, při nichž spolupracuje celý tělesný mechanismus. Intelektuální děje probíhají mezi fyziologickými jevy, v souvislosti s nimi a v závislosti na nich. Nikdo nemyslí bez vyvolání celého komplexu vjemů, obrazů, emocí, pocitů, které jsou živným prostředím idejí. Mysli mohou komunikovat pouze skrze tělo. Také mysl každého z nás může komunikovat s pravdou a se sebou samou jen prostřednictvím těla. Proto, abychom celoživotně myslili se zápletem a moudře, je nezbytné podřídit požadavkům myšlení nejen duši a její různé schopnosti, ale také tělo a celý komplex jeho organických funkcí. Nestyďme se pečovat o své zdraví. Staňme se harmonií, jejímž výsledkem bude nabytí pravdy.

Písmo: Mdr 6, 12–20, Řím 11, 33–36

Četba: Summa theol., II. II. ot. 131, ot. 132, ot. 141, ot. 166, ot. 167
(O ctižádosti, O marné slávě, O mírnosti, O snaživosti, O zvědavosti)

Světce: sv. Benvenuta Boianiová

Literatura: Bertrand Georges: Umění rozlišovat

Zdislavské léto

Sestry zdislávky se již tradičně sešly v prvním prázdninovém týdnu na faře v Bohdíkově. Nechyběl ani otec spirituál Antonín a jeho zase trošku povyrostlá želva Loudalka.

První tři dny jsme trávily modlitbou a meditací nad exhortací papeže Františka *Gaudete et exultate*, a snažily jsme se odpovědět na její výzvu ke sva-

tosti. Otec Antonín, jako obvykle, nešetřil vtipy a dobrou náladou. Tu nám dodávaly i dvě malé čivavy sestry Wojtylky a samozřejmě Loudalka, spokojeně se pasoucí na farní zahradě.

Další polovinu týdne vyplnily výlety: polovina komunity jela na Velehrad na Národní pouť, druhá polovina do Králík, Neratova a na hrob stigmatizované Aničky Tomanové, které každoročně svěřujeme nové sestry a kandidátky.

Společné mše svaté, modlitba růžence, adorace, sdílení hmotných i duchovních dober, to vše nás naplňuje radostí a vděčností Pánu za naše společenství. Závěrečné posezení u táboráku s místním farářem, účast na mši svaté ve farnosti je důkazem toho, že do Bohdíkova jezdíme nejen na rekreaci, ale že se modlíme za posvěcení a požehnání pro tuto farnost.

Na závěr pobytu nás čekala velká radost: naše dvě sestry kandidátky byly připuštěny k prvním slibům (29. 12. na Moravci) a do prvního roku kandidatury budou přijaty 29. 9. na Moravci dvě další sestry. To je důkazem toho, že Pán našemu společenství žehná a že o nás ví. Chceme mu vděčně odpovídat každodenně svým ano ke všemu, co nám posílá. Deo gratias!

sestry zdislávky

Foto: sestry zdislávky

Ocenění České biskupské konference

V závěru slavnostní bohoslužby u příležitosti slavnosti svatých Cyrila a Metoděje byla předána tradiční ocenění České biskupské konference. Mezi oceněnými jsou také dva zástupci dominikánské rodiny. Děkovným uznáním ČBK byla oceněna sestra Česlava Talafantová OP, za niž cenu převzala její představená, a také P. Angelik Zdeněk Mička OP. Gratulujeme!

Církev.cz

Beatifikační proces Alda Mora byl svěřen dominikánům

Foto: Wikimedia Commons

P. Gianni Festa OP byl před nedávnem jmenován postulátorem beatifikačního procesu italského politika Alda Mora. Proč byla kauza svěřena právě dominikánům? Aldo Moro již od studentských let patřil k dominikánským terciářům v Bari. Podobně jako v případě jiného italského politika, Giorgia La Piry, jehož proces vstoupil již do druhé fáze, a který rovněž patřil k laickému sdružení řádu kazatelů, byl proces svěřen do jejich rukou.

Oficiální zahájení Morova beatifikačního procesu přichází v roce, kdy bude svatořečen papež Montini. Někteří blízcí svědci vyslovili přesvědčení, že k infarktu, který přivodil smrt Pavla VI., přispěl právě zármutek nad Morovým osudem. Připomeňme, že Aldo Moro, spoluzakladatel a posléze předseda italské křesťansko-demokratické strany, byl 16. března 1978 unesen Rudými brigádami a po téměř dvouměsíčním věznění zavražděn, navzdory mnoha apelům na propuštění, rovněž z papežovy strany. Místo na římské Via Caetani, kde bylo v zaparkovaném automobilu 9. května t. r. nalezeno Morovo tělo, označuje bronzová plaketa. Rodina zavražděného politika odmítla státní pohřeb a nezúčastnila se ani slavné zádušní mše, kterou 13. května sloužil Pavel VI. Poslední rozloučení se konalo v kostelíku sv. Tomáše v Torrita

Tiberina, kde státník rád trávil volný čas. Na hřbitově tohoto městečka severně od Říma tělo Alda Mora očekává vzkříšení.

V souvislosti se zahájením beatifikačního procesu poskytl P. Festa OP rozhovor Vatikánskému rozhlasu.

Mnoho se mluví o přátelství Alda Mora a celé jeho generace křesťansko-demokratických politiků (La Pira, Giordani, Lazzati, Dossetti, Moro) s papežem Pavlem VI., který se jeví jako velký inspirátor politické a sociální činnosti.

Bezpochyby tomu tak je. Jsme naprosto přesvědčeni o tom, že generace italské mládeže 30. let našla v Pavlu VI. zdroj inspirace. Zejména v letech, kdy byl církevním asistentem Federace italských katolických univerzit, působil jako učitel této generace. Poskytoval studentům formaci, která měla nejen vliv na jejich duchovní a intelektuální rozvoj, ale také na jejich ideu státu a politickou službu.

Nepřipadá vám, otče, poněkud troufalé stavět svatost a politiku vedle sebe?

Zajisté. Je to aktuální debata, ale užitečná a nutná. Politika je sférou služby společnému dobru, nebo jak říkal svatý Tomáš „bonum vivere“. Člověk, který se inspiruje hodnotami evangelia a s přesvědčením vstupuje do služby tohoto „dobrého života“, se může obětovat právě takto. Musíme odmítat manichejskou představu považující politiku za cosi veskrze prohnílého. Křesťan je povolán k tomu, aby vnášel ducha do sféry společného dobra s nasazením veškerých sil.

Zdá se, že politici jsou dnes povoláni především k tomu, aby zvládali konflikty. Ať už jde o konflikty s jejich politickými protivníky nebo konflikty uvnitř společnosti. Možná, že právě v tom se dnes otevírá možnost cesty svatosti, ve schopnosti „spravovat“ konflikt v zájmu společného dobra.

Určitě tomu tak je. Právě z toho důvodu mne ohromilo a potěšilo to, co Svatý otec František napsal v apoštolské exhortaci *Gaudete et exultate*. Ve čtvrté kapitole, kde mluví o rysech svatosti v současném světě, zdůrazňuje schopnost snášet křivdy, trpělivost a mírnost; tedy trojici morálních ctností, které nastiňují tuto vizi budování mostů, zprostředkovávání a schopnosti nechávat vystoupit dobro i tam, kde se zdá, že není. Toho všeho se dá dosahovat právě skrze tyto ctnosti, které krom toho nacházíme mezi blahoslavenstvími.

Terciářem na dálku

Nevážně vážné téma na odlehčení (nebo přitížení?),
případně k diskusi

(Předem se omlouvám za označení s prošlou lhůtou, ale „terciář“ je kratší než „člen laického sdružení svatého Dominika“ i než „dominikánský laik“, ač poslední označení je mi nejbližší.)

Terciář na dálku se ze mě stal hned dvakrát. Poprvé když jsem zjistila, že setkání s dominikánskými laiky o dvě generace staršími než já mi působí nepřekonatelný problém. V 80. letech jsme se scházeli v mně přiměřené věkové skupině, zatímco po Listopadu se naše dominikánské laické společenství rozrostlo spojením se skupinou lidí, o nichž jsme donedávna v našem studentském kruhu neměli ani tušení. I dřív byli součástí našeho studentského kruhu nestudenti o generaci starší, ale nebyl to problém. Společenství fungovalo celkem dobře, klábosilo se fajn a byla sranda.

S lidmi o dvě generace staršími to bylo jiné. Oni si rádi zavzpomínali na doby, kdy je do řádu přijímaly dominikánské legendy v podobě Dacíka nebo Braita. (Neberte mě doslova, já nevím, kdo je ve skutečnosti přijímal.) Já jsem ty legendy osobně neznala, znala je moje maminka, já je jenom četla. Už jenom jejich jméno mne naplňovalo posvátnou úctou, což mě přimělo při osobních vzpomínkách pamětníků zdvořile mlčet, a uctivé mlčení se nakonec stalo standardem. Po dvou letech nesnesitelným. Kdo by si taky troufl v pětadvaceti nerozvážně vstupovat, když mluví starší a zkušení o starých zlatých časech, k nimž se chceme po revoluci vrátit? Jestli se toho dožiju, užiju si to, až mi bude 80!

Dalším hendikepem, který ze mě udělal terciáře na dálku, byly „povinnosti životního stavu“, jak by řekli otcové spirituálové. Při dálkovém studiu v 90. letech na CMTF zvaném tehdy optimisticky „křesťanská výchova“ mi tehdejší vynikající přednášející spirituální teologie otec Jordán OP položil otázku: „Jaké jsou povinnosti mého stavu?“ Moje odpovědi na jeho školní otázky bývaly jednoslovné. „Rande.“ (Podobně jako na jinou jeho otázku: „Co z literatury, již jsem za poslední dobu přečetla, mě zaujalo?“ – „Nic.“ Četla jsem na jeho doporučení autobiografii Terezie z Avily.)

Tedy nejen že mi setkání s terciáři nenabízelo možnost se osobně zapojit a pozitivně přispět. Současně mi odčerpávalo síly, které jsem potřebovala jinde. Já jsem nevstupovala k dominikánským laikům ze zbožnosti. Zbožnost nebyla a není mým cílem, je to spíš cosi, co mě obtěžuje, protože mi to

nedá pokoj a je to těžko definovatelné. Podoba zbožnosti se v různých dobách mění a já dodnes namáhavě hledám tu svou. Ta dominikánská mě zaujala, neboť jsem na ní náhodou nenašla nic, co by mě iritovalo. Ale ani nic, čemu bych obětovala svoje mládí. Zbožnost je něco jako rukopis; používáte to k účelovému sdělení. Já krasopis nemusím, stačí mi rychlopsaní. A protože moje mládí v 90. letech povážlivě mizelo, nechtěla jsem kvůli zbožnosti propást šanci mít děti a napnula jsem svoje duševní síly do hledání životního partnera. Našla jsem ho v jedné skupině, v níž jsme se věnovali světské zábavě se zbožnými lidmi.

Tím se dostávám k druhému období „terciáře na dálku“. Narození dětí mě osvobodilo od výčitek svědomí, že vynechávám terciářské společenství, neb mám dostatečnou výmluvu povinností svého stavu. (To rande by se někomu mohlo zdát nedostatečné, ač pro mne dostatečné bylo.) Můj muž byl workoholik (v 90. letech se workoholismus považoval za ctnost) a moje ukotvení u rodinného krbu téměř neprůstřelné, takže ta výmluva fungovala dlouho. Na krátkou (a příjemnou) dobu mě z dálkového systému vytrhl Pavel Konzbul, tehdy představený místního sdružení, který se úspěšně pokusil vzkřísit terciářské společenství scházející se u nás doma. Škoda že to vydrželo jenom rok.

Dalších pár let jsem sama sobě zdůvodňovala, co vlastně u terciářů dělám, když na jejich setkání nechodím, co mě tam drží a proč odmítám z řádu odejít, ačkoliv můj pozitivní přínos ke společenství je nula. Důvody, proč chodit na terciářská společenství a platit si k tomu účelu paní na hlídání, jsem nenašla. Důvody opustit řád, abych nekazila docházku, jsem taky nenašla. Tak se moje terciářství na dálku kapku protáhlo. Můj pohled na zbožnost patrně nesouzněl s pohledem rady sdružení, a dálkaření jsem tedy dlouho dávala přednost. Pamatuji si při jednom osobním setkání zvednuté obočí tehdejšího představeného a jeho nechápavou otázku: „Vy máte čas chodit denně do práce, a nemáte čas chodit denně na mši svatou?“ Nemám. Raději budu špatný terciář než špatná matka.

Čas chodit denně na mši už jsem nikdy znovu nenašla. Ani důvody. Když už nebylo nutno vodit děti do školky a vyzvedávat je z družiny, chodilo se na plný úvazek do práce, jezdilo se na služební cesty, ze kterých se člověk vracel unavený a hladový jak zpráskaný pes, a děti už relativně samostatné byly taky hladové. Důvody terciářství na dálku se tak sice měnily, ale stále nějaké byly. Únava, vyčerpání, morální nemožnost. Ta poslední kategorie je zvlášť zajímavá a nejhůř se vysvětluje.

Terciářství na dálku ovšem nikdy neznamenalo pouhou absenci. Bůh našťástí stvořil internet, facebook, elektronickou poštu a stránky všeho druhu (i dominikánské). Ovšemže si přitom posloužil svým tvorem člověkem,

třeba Zuckerbergem. Internet je báječný vynález a sociální sítě zdaleka nejsou jenom žroutem času, ale i prostředkem vzdělání a komunikace a udržování starých známostí (nikoliv navazování nových!). Díky internetu například nemusím listovat breviářem a zakládat šňůrky napravo nalevo. Stačí zadat breviar.op.cz, a modlitba se

vám sama nalistuje i s příslušnými svátečními antifonami, a dokonce ví, kolik je zrovna hodin. (U mě to bývá většinou kompletář :-)

Osobní setkání zůstala na individuální bázi. Občas se dá zajet do Prahy, do Znojma nebo do Olomouce. Roční setkání dominikánské rodiny v Hradci nebo v Praze vždycky patřilo k mým oblíbeným (neb tu člověk potká řuru lidí, které by jinak nepotkal) a setkání formátorů se taky dá využít, ač formátorem nejsem. Co nezvládly osobní kontakty, to zvládla mailová pošta. Jsem psavec, věnuji se rychlopsaní všemi deseti a mailem řeším téměř vše.

Chtěla bych vlastně tímto klábosením reagovat na námitku, která zazněla v Poličanech, že „terciářství na dálku“ jeho vyznavači považují za legitimní a trvalý stav. Nevím, jak kdo. Když už patříte k řádu, nedá vám to pokoj. Terciářství na dálku není legitimní stav, je to stav nouze a trvale se řeší. Stále hledáte důvody proč, pro a proti. Máte dlouhá období, kdy vás v dálkaření nic neznepokojuje, a období, kdy se ptáte, jak to skončit, jak to znovu nastartovat. Hledáte lidi, hledáte kontakty, zajímáte se o řádové představené, protože nějaký konkrétní hábit vás kdysi do řádu přitáhl a je dobré ty lidi aspoň od vidění znát. Ptáte se, zda máte s dominikány něco společného, jaký to mělo smysl, nebo je to celé omyl.

Přitom se může stát, že se vám život na krátký čas podělá a vy nevíte, co s ním. Všichni to známe, nebo aspoň ten pocit. Je to nepochopitelné, ale právě na dálku, v řádu a u dominikánských laiků a nikde jinde jsem našla pár lidiček, kteří mě podrželi a provedli období, kdy bych mlátila hlavou o zeď a vázala si mašli. Byly to dálkové kontakty, které fungovaly a fungují. Všem dálkovým dík!!!

Pavla Edita Holíková

Portrét svatého Dominika

Dominik – každému z nás se při tomto jménu vybaví, ať už v srdci, anebo v hlavě, nějaký obraz. Obrazy to mohou být hodně rozdílné a různorodé, v závislosti na tom, jaké náboženské a historické knihy jsme četli, v závislosti na naší vnímavosti nebo životním stavu. Nebudeme dělat vyčerpávající přehlídku všech těchto obrazů, protože tohoto muže, jenž byl, a to i při modlitbě, neustále v pohybu, je nemožné uzavřít do nějakých strnulých a jasně daných obrysů. Jde zde pouze o to, oživit barvy tohoto obrazu a vjem, který v nás tento obraz může způsobit.

Tak tedy, na cestě vystupuje silueta, ze světla, ať už kastilského, lombardského, nebo toho z Lauragais, vystupuje muž, muž v černé a bílé. Bílá, to je hábit řeholního kanovníka svatého Augustina, toho jenž nazývali „pan Dominik“, kanovníka katedrály v Osmě; černá, to je cestovní plášť, jenž už neopouští ramena toho, jehož od nynějška nazýváme „bratr Dominik“, žebravý kazatel evangelia.

Bílý je tento muž, který se nevzdal ničeho z řeholního ideálu modlitby a rozjímání Písma a který v davech proudících po cestách a ve městech 13. století zůstává pevně zakotven v Bohu. Černý je tento muž pohlcený touhou hlásat evangelium všem lidem, s holýma rukama i nohama, který i v tichu konventní kvadratury zůstává na cestě ke všem hříšníkům země.

Dominik je muž v černé a bílé: černé, jako hloubka noci, bílé, jako jas dne. Dominik je mužem noci i dne. Noc – to je samota, soucit, slzy; den – to jsou davy, radost, úsměv. A svatý Jordán Saský píše, že „noc zasvětil Bohu a den bližnímu“. Noc Bohu? Ano, ale pro lidi: modlí se, křičí, pláče kvůli nim; všechnu jejich bídu vkládá do milosrdenství ukřižovaného Boha. Den bližnímu? Zajisté, ale kvůli Bohu: jeho hlásá, jeho chválí, o něm svědčí, vnáší jeho milosrdenství do všech situací bídy a utrpení hříšných lidí.

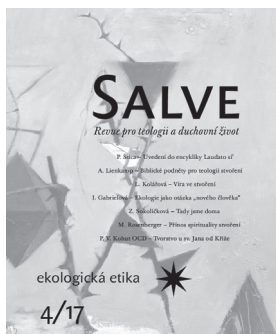

Foto: Wikimedia Commons

Úžasný dialog Dominikových nocí a dní, jímž se uskutečňuje jediné a dvojití přikázání lásky našeho Pána, které shrnuje celý zákon i proroky. Úžasný dialog Dominikových nocí a dní, v němž se rýsuje tajemství, jenž dává jednotu jeho životu, samotná podstata jeho existence. Jde o setkání, o spojení Božího milosrdenství a bídy člověka, o spojení, které září v Ježíšově kříži. Kříži, který odhaluje Boží pravdu, jenž se zjevuje a dává se poznat; kříži, který rozvíjí až do nekonečna lásku Boha spasitele, jenž tvoří všechno nové a obnovuje člověka ke svému obrazu a podobě. Láska a pravda neustále kontemplané ve velké knize kříže, láska a pravda neustále hlásané všemi prostředky všem lidem: právě toto Dominik předá svým bratřím, právě to je cíl jeho řádu.

fr. *Élie Pascal Épinoux OP*
překlad fr. *Gabriel Malich OP*

Z nabídky nakladatelství Krystal OP

Salve 4/2017 Ekologická etika

Cílem tohoto čísla *Salve* je uvést do hlubšího čtení encykliky *Laudato si'*, a to hned v několika rovinách. Autoři vybraných textů se v něm zabývají teologickou reflexí etických otázek, které se týkají vztahu k životnímu prostředí, a základy ekologické etiky jako takové, představují vybrané linie aktuální diskuse a ukazují na současné výzvy a otázky této problematiky. Nedílnou součástí tohoto přístupu je ovšem zároveň poukaz na to, že tento typ teologické reflexe světa, ve kterém žijeme, není nějaké novum, nýbrž naopak kořen, který prorůstá veškeré křesťanské teologické myšlení od jeho počátku, resp. od jeho biblických základů. Františkova encyklika navíc jasně staví na celé tradici sociálního učení církve, na dokumentech magisteria, takže jistě nemůže být nařčena z nějakých výstředností.

brož., 192 s., 100 Kč

Salve 1–2/2018 Amoris laetitia

Z obsahu:

Anne-Marie Pelletierová: *Amoris laetitia* – inspirace Božím slovem

Benedikt Mohelník OP: Svátost manželství v exhortaci *Amoris laetitia*

Unést napětí mezi ideálem a konkrétní situací lidí. Rozhovor s Alešem Opatrným o *Amoris laetitia*

Lukáš Nosek: Status quaestionis – pochyby kolem 8. kapitoly *Amoris laetitia*

Rocco Buttiglione: Průvodce pro nejisté křesťany

David Peroutka OCD: *Amoris laetitia* a rozlišování

Thomas Michelet OP: *Amoris laetitia*: poznámka sakramentální teologie k otázce přijímání rozvedenými a znovu sezdanými

Alain Mattheeuws SJ: Pastorační rozlišování po *Amoris laetitia*: projevit *kairos*

Marie Kolářová: *Amoris laetitia* – změny nezměnitelného učení církve?

Josef Prokeš: Živá pravdivost jako kritérium pro život církve

dvojčíslo, brož., 264 s., 200 Kč

V Jablonném se hledají dobrovolníci na letní poutní sezónu 2018

Dovolujeme si Vás oslovit s prosbou o pomoc se zajištěním poutní sezóny v Jablonném v Podještědí. Uvítáme dobrovolníky, kteří by nám zvláště během letních prázdnin pomohli (za byt a stravu) zajistit: celodenní uvítací službu v bazilice, průvodcovské služby pro komentované prohlídky, pomoc s přípravou pro ubytování poutníků v Centru pro rodinu svaté Zdislavy, vaření aj.

Kontakt: S. M. Roberta Ševčíková OP, Tel.: 731 203 817
E-mail: roberta@dominikanka.cz

Co už se nestihlo, nevešlo nebo co by vás ještě mohlo zajímat:

- aktuality z České kongregace sester dominikánek (např. o červencovém setkání dominikánek v Köszegeu) najdete na Facebooku @dominikanky
- záznamy z knižních salónů nakladatelství Krystal OP najdete na kanálu YouTube Řádu bratří kazatelů (zatím dva nejžádanější: Timothy Radcliffe: „Ponoř se“ a Tomáš Akvinský: „Boží prozřetelnost a předurčení“)
- novinky našeho knihkupectví Oliva | <http://www.oliva.op.cz/>
- program poutí v bazilice sv. Vavřince a sv. Zdislavy | <http://www.zdislava.cz/program-pouti/>
- A srdečně zveme na letní dominikánské misie v Ústí nad Labem, alespoň ty, kterým se toto číslo dostane bleskovou rychlostí. Ostatní se mohou alespoň kochat otištěným plakátem a dávat si předsevzetí, že za rok určitě budou u toho. :-)

Opusculum

Časopis české dominikánské rodiny

Vydává Kazatelské středisko České dominikánské provincie

Redakce

e-mail: opusculum@op.cz

Fr. Gabriel Malich OP (gabriel@op.cz)

S. Marie Pitterová OP (monialesop@volny.cz)

S. M. Guzmanova Valentová OP (guzmana@dominikanka.cz)

Lenka Bernadetta Nezbedová (Nezlenka@seznam.cz)

Jiří Reginald Machačík (machacik@volny.cz)

Jan Jáchym Beneš (jachym@op.cz)

Fotografie na obálce:

1. s. | Socha svatého Dominika u hrobu svatého Pia V. v Santa Maria Maggiore.

Foto: Flickr, Lawrence OP (CC BY-NC 2.0)

2. s. | Sestry dominikánky přijímají ocenění ČBK pro s. Česlavu Talafantovou OP.

Foto: © Dominik Novák / Člověk a víra

Mše svatá na zahájení rekonstrukce uherskobrodského kláštera.

Foto: Mnišky OP

3. s. | Dny víry v Ústí nad Labem

Bankovní spojení pro dary: č. účtu: 268154211/0300 v.s.: 290

Uzávěrka příštího čísla: 15. 9. 2018

<http://opusculum.op.cz>

22.-28.7. / ne-so / 15:00-17:30 / kostel sv. Vojtěcha

FOTOGRAFIE

výstava fotografií Karla Šimona Hlavatého OP

22.7. / ne / 14:30 / Kostelní náměstí

JAN HORÁK: FRANTIŠEK BLÁZEN

one man show, step, body-drum a vyprávění o sv.

Františkovi

23.7. / po / 19:00 / sál Sinaj, arciděkanství

EXISTENCE BOHA JAKO TÉMA ROZJUMOVÉ ÚVAHY

přednáška Efrema Jindráčka, profesora Papežské university sv. Tomáše Akvinského v Římě

24.7. / út / 19:00 / kostel Nanebevzetí Panny Marie

SKLADBY A IMPROVIZACE NA GREGORIÁNSKÝ CHORÁL

varhanní koncert Petra Chaloupského

25.7. / st / 19:00 / kostel Nanebevzetí Panny Marie

NIKODÉMOVA NOC

duchovní program

26.7. / čt / 19:00 / Kostelní náměstí

LÁDA KRÍŽEK

koncert legendárního rockového hudebníka

27.7. / pá / 19:00 / kostel Nanebevzetí Panny Marie

HODŮ LA ADONÁJ

koncert hebrejských písní, hudební sdružení Tov Toda

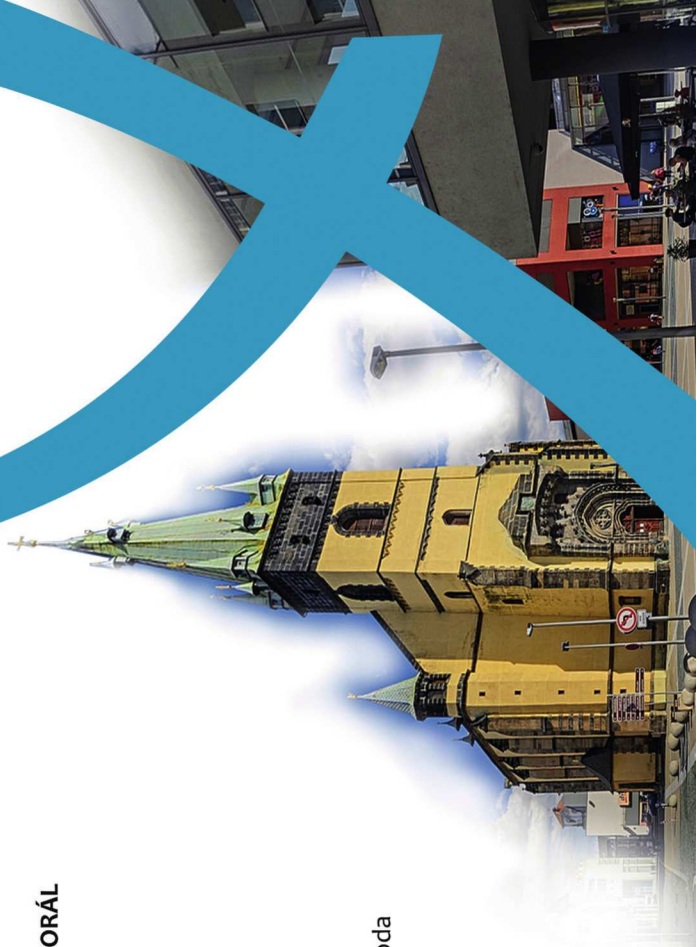
28.7. / so / 19:30 / Veřejný sál Hraničář

PSI PÁNĚ ANEB SNĚŽ TEN FILM

netradiční dokumentární film o Řádu kazatelů

22.-29. července 2018

**Dny víry v
Ústí nad Labem**

Kazanské středisko
České dominikánské
provincie

BISKUPSTVÍ
LITOMĚŘICKÉ
pod záštitou
biskupství litoměřického

pod záštitou
České dominikánské
provincie

<http://usti.farnost.cz>

Z obsahu

Pitný režim

Zpráva o stavu klerikátu

Ze života mnišek

Dopis provinčního moderátora laiků

Terciářem na dálku

Portrét svatého Dominika

Program obnovy dominikánské laické formace

<http://opusculum.op.cz>

Adresa redakce:

OPusculum

Klášter dominikánů Olomouc

Slovenská 14, 779 00 Olomouc 2

e-mail: opusculum@op.cz

Výtisk zdarma. Distribuce za cenu poštovního a balného. Objednávky na adrese redakce.